

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinatate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidiecezane, Sibiu, str. măcelarilor 46.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de donatori 24 fl., — de trefori 80 a
rândul cu litere garmond.

Nr. 7723 Școl.

Notificare oficială.

Cartea „Prelegeri metodice din istorioare biblice”, preparațiuni la întreagă materia de învățământ prescrisă pentru clasele II., III. și IV. ale școalelor primare, 74 lecțiuni cu harta istorică a Palestinei de Nicolae Crișmariu, Arad, 1908, se recomandă ca manual ajutător cateheților din școalele noastre elementare populare.

Sibiu, 9 Iulie 1909.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 8259 Școl. 1909.

CONCURS.

Din fondurile arhidiecezane cu finea anului școlar au venit vacante următoarele stipendii:

1. Din fondul Moga un stipendiu de una mie (1000) coroane pentru drepturi sau filosofie.

2. Din fundațiunea Francisc Iosif 3 stipendii de câte una sută (100) coroane pentru școalele medii.

3. Din fundațiunea Cologea 3 stipendii câte de una sută (100) cor. pentru școalele medii.

Ceteris paribus vor fi preferiți concurenții din Munții-Apuseni.

4. Din fundațiunea Dr. Absolon Todea 1 stipendiu de una sută (100) coroane pentru școalele medii.

Pentru conferirea acestor stipendii se publică concurs cu termen de 30 de zile dela 1-a publicare în ziarul „Telegraful Român”.

Cereri de concurs sunt a se înainta la consistorul arhidiecezan instruite cu următoarele documente:

- Carte de botez.
- Testimoniu școlar din anul ultim.
- Testimoniu de paupertate.
- Eventuale alte documente recomandatoare.

Cereri intrate după expirarea concursului nu se vor lua în considerare.

Sibiu, 9 Iulie 1909.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 8259 Școl., 1909.

CONCURS.

Devenind în vacanță un post de profesor în secțiunea pedagogică a seminarului arhidiecezan pentru îndeplinirea aceluia se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în ziarul „Telegraful Român”.

Specialitatea concurenților să fie istoria universală, a patriei și istoria specială a bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania.

În sensul regulamentului seminarial §. 5 punct 2 alinea b) dela candidați se cere pregătire prescrisă pentru institutele pedagogice de stat, respective pe lângă calificarea prescrisă în §. 122 punct 10 din statutul organic și diplomă de profesor pentru școalele medii cu studiul principal istoria.

Cereri de concurs sunt a se înainta în termenul normal la Consistorul arhidiecezan.

Cereri intrate după expirarea termenului de concurs nu se vor lua în considerare.

Sibiu, din sedința senatului școlar, ținută la 9/22 Iulie 1909.

Consistorul arhidiecezan.

Păstoria

păcătoșilor eliberați din prinsori de Gavriil Hango.

V.

Mulți păcătoși se îndreptează de tot în închisoare și nu cad în păcatele de mai înainte, după ce s-au eliberat; dar sunt mulți și de aceia, cari, deși până au fost în prinsoare,

au arătat multe semne de îndreptare, după ce s-au eliberat, iar s-au dat pe calea fărădelegilor. Pentru ce? Pentru că n'a fost cine să supravegheze viața lor aruncată iar în valurile ispitelor păcatului, de cari până au fost în prinsoare au fost scutiți, și așa venind noaptea dușmanul, a sămănat din nou neștință în sufletul și inima lor, și iar s-au abătut dela calea cea bună.

Nu vorbesc aci de cei incorigibili, căci aceștia dela început sunt fiii perirei, și orice încercare pentru îndreptarea lor, e muncă zădărnice. Ei, dar putem ști noi cu siguranță, cine este corigibil și cine incorigibil? Nu, și de aceea noi preoții dela închisori ne ocupăm deopotrivă cu toți delicenții, urmând pildei Mântuitorului, care a predicat cuvântul adevărului la toți oamenii, fără deosebire, întocmai precum și Tatăl cel ceresc face de răsare soarele seu și preste cei buni și preste cei rei, și plouă și preste cei dreți și preste cei nedreți (Mateiu V. 45). Și aceasta trebuie să o facă și preoții din afară, față de toți oamenii, și mai cu samă față de păcătoșii eliberați din închisori, căci aceștia asemănându-se bolnavilor reconvalescenți eliberați din spital, au trebuință încă de multă îngrijire până să se tămăduiască deplin, ca nu cumva să li se întoarcă boala și să nu mai poată trece preste o nouă criză, căci atunci pot fi perduți pentru vecie.

Cât de mare răspundere au preoții înaintea lui Dumnezeu pentru neîmplinirea datorințelor lor pastorale, se vede și din următoarele cuvinte ale Sfintei Scripturi. Dumnezeu zice preoților prin rostul profetului Ezechiel, III. 17—18: Fiul omului, socotitoriu te-am pus pre tine casei lui Israil, și vei auzi din gura mea cuvânt și vei înfricoșa pre ei dela mine. Când voiu zice eu celui fărădelege, cu moarte vei muri, și nu ai osebit, nici ai grăit celui

fărădelege, ca să se întoarcă dela căile sale, și să fie viu, cel fărădelege întru nedreptatea sa va muri, și sângele lui din mâna ta îl voiu cere. — Apoi, XXXIV. 2—10: O păstoria lui Israil! Au pascu-se pre sine păstoria? Au nu pre oi le pasc păstoria? Iată laptele mâncați, și cu lâna vă îmbrăcați, și ce este gras junghiați, iară oile mele nu le pașteți: pre cea slabă nu o ați întărit, pre cea bolnavă nu o ați vindecat, pre cea sdruncinată nu o ați legat, pre cea rățăcită nu o ați înturnat, pre cea perdută nu o ați căutat. Și s-au făcut oile unele pradă, și au fost oile unele mâncare tuturor fiavelor câmpului, pentru că n'au căutat păstoria oile mele, ci s'au păscut păstoria pre sine, iară oile mele nu le-au păscut. Pentru aceea, păstori, auziți cuvântul Domnului: Iată eu asupra păstorilor, și voiu cere oile mele din mâinile lor, și voiu întoarce pre ei, ca să nu pască oile mele, și nu le vor mai paște păstoria pre ele; scoate-voiu oile mele din gura lor, și nu le vor fi lor mai mult mâncare. Iar Apostolul Pavel, I. Cor. IX. 16, strigă: Amar mie de nu voiu binevesti.

Și dintre toate oile acestea, oare cari sunt mai slabe, mai bolnave, mai sdruncinate, mai rățăcite și mai perdue, ca păcătoșii din închisori și familiile acestora? Preoții dela închisori se și ocupă intensiv cu îndreptarea păcătoșilor de acolo; dar pentru că osteneala lor să nu rămână fără rezultat, și pentru că reul să nu se lățească, e de lipsă, ca și preoții din afară să se îngrijească de familiile păcătoșilor acestora, și apoi și de ei după ce s'au eliberat. Deci datorințele acestea ale preoților din afară le reasumez în următoarele:

1. Dacă familia cutărui deținut a ramas în stare materială atât de rea, încât numai din puterile sale nu se mai poate susține, atunci preotul să întrevină la societate pen-

FOIȘOARĂ.

Activitatea literară a Metropolitului Andreiu b. de Șaguna.

(Urmare.)

de Gh. Tulbure.

Această datorință a noastră și pentru aceea trebuie să o împlinim cu strădanie și râvnă, ca poporenii noștri să vază, cumcă ne îngrijim pentru ei, cari au o neapărată lipsă de o creștere și povățuire bună, ca prin aceea din necovârșire la covârșire și din ruginita negură a neștiințelor, în care prin curgerea nenumăratelor veacuri, spre paguba sa, încă până în ziua de astăzi se află, la limanul cel liniștit al științelor și al luminării să se aducă și așa să se prefacă într'un popor cultivat, pe lângă celelalte popoare luminate.

— Și ca sfatul acesta al meu să nu răsună în zadar, ca glasul celui din pustie, poftesc pe întreaga preoție, ca întocmitile sale cuvântări bisericesti din vreme să mi le trimită incoace, pe care eu după aceea le voi aduna într'una și le voi da la lumină supt numele acesta: „Adunarea cuvântărilor bisericesti, întocmite prin preoțiile eparhiei grecorăsăritene neunite din Ardeal”.

Noul episcop doriă așadar încă dintru început să aducă cinste clerului și folos sufletese poporului său prin rostirea de cuvântări luminoase și povățuitoare. Dar colecția de predici, pe care credea s'o tipărească, ca rod al zelului apostolesc al preoților săi, nu știm să fi văzut lumina zilei. Șaguna nu-o mai amintește nicăiri, iar între scrierile sale nu se găsește. E foarte probabil, că preoții

mea de atunci — întocmai ca și cea de astăzi — nu se va fi prea întrecut întru propoveduirea cuvântului evanghelic.

Astfel Șaguna se vede constrâns, ca tot dansul, cel ce toate le-a făcut, câte s'au făcut, să se îngrijească și de o colecțiune de predici pentru preoție.

Colecțiunea aceasta a și apărut la anul 1855 sub titlul:

Chiriadromion, adică cuvântări bisericesti pentru fiecare Duminecă a anului, întocmite de Prea sfințitul Arhiepiscop al Astrachanului Nichifor Teotoke, tipărit acum întâi dată cu un adaus de cuvântări pentru sărbătorile Domnești, în zilele Preainălțatului nostru Impărat al Austriei Francisc Iosif I, supt privegherea și cu binecuvântarea Preasfinției Sale Domnului Andreiu Baron de Șaguna, Episcop al Bisericii gr. răsăr. ortodoxe în marele Principat al Ardealului etc. etc., Sibiu tipărit în tipografia diecezană la anul Domnului 1855, fol. 471 pp.

Cuvântările acestea ale arhiepiscopului Teotoke, 58 la număr, pe 335 pag. în folio, a aflat Șaguna de bine să le pună la dispozițiunea preoției sale, mai mult ca modele de cuvântări, după care aceasta însăși să întocmească și să rotească poporului alte cuvântări potrivite.

Deoarece aceste cuvântări erau numai pentru Duminecile anului, Șaguna le întregeste cu un *Adaus de cuvântări pentru sărbători*, alcătuite de el însuși.

Deslușiri mai amănunțite cu privire la tipărirea acestor cuvântări se dă în a sa „*Înainte cuvântare către toți iubitorii de Christos celitori*”, pusă în fruntea adausului său.

— „După ce am văzut, — zice dansul — lipsa cea

mare de o carte a cuvântărilor bisericesti pentru bisericile noastre eparhiale și din pricina aceasta m'am hotărit a pretipări în tipografia noastră episcopescă, spre acest sfârșit, cartea așa numită Kiriadromion, adică cartea drumului Duminecilor, în care se află cuvântări foarte folosite creștinilor despre Duminecile de preste an — numai decât s'au aprins în mine dorul, ca cartea aceasta să o dau creștinilor noștri într'un chip covârșit, adică îmbogățită cu cuvântări pentru toate sărbătorile de preste an.

De aceea cu ajutorul lui Dumnezeu m'am și apucat de compunerea acestor cuvântări bisericesti pentru sărbătorile domnești de preste an, care ca un adaus spre dplinirea lipsei de hrana sufletescă a creștinilor noștri le tipăresc aci spre întrebuintarea obștească pe la biserici și pe la casele creștinilor, având nădejde, că acelea vor fi tuturor, celor ce le vor ceti cu băgare de seamă, spre folos vremelnic, și vecinic, căci eu cuvântările acelea le-am compus nu numai după Duhul cel adevărat al bisericii noastre ortodoxe răsăritene spre mântuirea vecinică a credincioșilor, ci totdeodată am adus în ele și niște povețe folosite despre aceea, cum să se poarte creștinul în lucrurile sale lumești, ca petrecerea sa în lumea aceasta să-i fie desfătătoare, cum să fie strădalnic în agonisirea celor de lipsă, și cum să cruceze cele agonisite. Am mai adus înainte și lipsa și trebuința creșterii și toate cei bune, dela care prea mult atarnă viitorul credincioșilor noștri și toate acestea le-am dovedit din sfânta scriptură, ca din izvorul cel mai sigur al tuturor învățăturilor și povețelor bune și nestrămutate.

